

BÀI VĂN LẬP LUẬN CHỨNG MINH CÂU TỤC NGỮ HỌC ĂN, HỌC NÓI, HỌC GÓI, HỌC MỞ

1. Dàn ý chứng minh câu tục ngữ "Học ăn, học nói, học gói, học mở"

a. Mở bài:

- Trong cuộc sống của con người, từ khi sinh ra đến khi khôn lớn, chúng ta không ngừng phải học hỏi và tích lũy kiến thức về mọi mặt.
- Nói về việc cần thiết phải học được cách ứng xử trong cuộc sống, tục ngữ ta có câu: "Học ăn, học nói, học gói, học mở".

b. Thân bài:

- Ý nghĩa câu tục ngữ: Khuyến ta phải biết học cách ăn uống cho thanh lịch, học cách nói năng cho nhã nhặn và học cách ứng xử cho khôn khéo, đúng mực.

- Chứng minh câu tục ngữ:

+ Luận điểm thứ nhất: Con người cần học cách ăn uống lịch sự, thanh lịch:

- Trong việc ăn uống, người ta cũng thể hiện trình độ văn hóa của mình. Ăn uống lịch sự, văn minh sẽ tạo ra cảm tình cho người khác, đồng thời giúp hình thành nếp sống đẹp trong gia đình và ngoài xã hội.
- Dẫn chứng: Ông bà ta từng dạy phải biết "Ăn trông nồi, ngồi trông hướng".

+ Luận điểm thứ hai: Con người cần học cách nói năng nhã nhặn:

- Sử dụng ngôn ngữ là hình thức giao tiếp quan trọng nhất của con người. Chính vì vậy, người ta cần học cách nói năng sao cho khéo léo, để có thể xây dựng được những mối quan hệ tốt với mọi người xung quanh và gặt hái được thành công trong cuộc sống.
- Dẫn chứng: Tổng thống Obama có tài hùng biện, điều này hỗ trợ đắc lực cho ông thành công trong lĩnh vực chính trị. Đối với ông, tiếng nói có thể thay đổi thế giới.

+ Luận điểm thứ ba: Con người cần biết ứng xử khéo léo, "gói" và "mở" đúng lúc, đúng chỗ:

- Cuộc sống rất phong phú, con người sẽ phải giải quyết nhiều tình huống phức tạp, đòi hỏi phải biết sắp xếp, biết khéo léo thì mới có được kết quả như ý muốn. Có những lúc phải biết khép sự việc lại cho gọn, cũng có lúc phải biết gợi mở vấn đề ra để xem xét.
- Dẫn chứng: Ứng xử tốt là đối với ơn nghĩa thì "Ăn quả nhớ kẻ trồng cây", đối với gia đình thì "Anh em hòa thuận hai thân vui vầy", đối với thầy cô thì "Tôn sư trọng đạo".

c. Kết bài: Là một học sinh, học là nhiệm vụ quan trọng nhất. Em cần học tập toàn diện về mọi mặt.

2. Viết đoạn văn ngắn chứng minh câu "Học ăn, học nói, học gói, học mở"

Dân gian xưa đã để lại cho đời sau những câu nói thật hay, thật đẹp: "Học ăn, học nói, học gói, học mở". Đây là lời răn dạy của cha mẹ đối với con cái trong gia đình, dòng tộc. Ăn thế nào cho có văn hoá? Nói thế nào cho lễ phép, lịch thiệp? Gói, mở thế nào cho nó đẹp về hình thức, có ý nghĩa về nội dung? Đó chính là vấn đề nề nếp gia phong của gia đình, dòng tộc, có ảnh hưởng lớn đến xã hội. Nói một cách khác là con người phải có hiểu biết, có văn hoá, có nhận thức thì giải quyết vấn đề "Học ăn, học nói, học gói, học mở" sẽ có hiệu quả vì nó là một vấn đề rất tế nhị của đời sống xã hội. Cuộc sống rất phong phú, cái gì muốn biết

ta cũng phải học, từ đơn giản đến phức tạp, từ dễ đến khó, từ không biết đến biết... đó chính là kinh nghiệm sống của dân gian truyền lại cho con cháu, một bài học mang ý nghĩa nhân văn sâu sắc. Ví dụ, khi ta đóng một cái đinh lên tường để treo một cái ảnh, tuy đơn giản, song cũng phải học đóng cho thẳng thì ảnh treo mới cân và đẹp.

3. Viết bài văn lập luận chứng minh câu "Học ăn, học nói, học gói, học mở"

Con người chúng ta ngay từ khi mới lớn lên tôi cũng vô tư không để ý gì tới những giá trị tưởng chừng nhỏ bé trong cuộc sống như câu nói "Học ăn, học nói, học gói, học mở". Sau này mới thấy thực sự thấm thía là vì sao con người phải học rất nhiều thứ từ lúc mới sinh ra cho đến lúc nhắm mắt xuôi tay.

"Học ăn" chính là học cách ăn uống, "học nói" là học cách giao tiếp. Còn "học gói" đó chính là những kiến thức bó hẹp đã được vạch rõ ràng cụ thể trong khung chương trình hay ở trong một lĩnh vực nào đó nhất định. "Học mở" chính là việc ngoài những kiến thức đã có sẵn trong sách vở bạn phải học mở rộng ra bên ngoài.

"Học ăn" có thể hiểu là học lấy cái nét văn hoá của quê hương, dân tộc mình. Ví như ở nước ta, "ăn trông nồi, ngồi trông hướng" là lịch sự, đúng lễ thói đạo đức Á Đông. Khi hầu hết mọi người đều nghĩ rằng ăn uống là bản năng, nhưng thực chất nó là một nét văn hoá thể hiện sự văn minh, lịch sự trong sinh hoạt nói riêng và trong đời sống nói chung. Chúng ta phải biết học cách ăn uống làm sao để mọi người không chê cười. Qua cách ăn uống thể hiện lối sống có phép tắc, tính cách và sự hiểu biết, văn minh của mỗi con người.

Sự thật cho thấy, con đường nhanh nhất gây được thiện cảm với người mà mình giao tiếp thì không gì tốt hơn là lời nói. Mà muốn đạt hiệu quả cao trong giao tiếp thì trước hết người nói phải hiểu điều mình muốn nói và nói sao cho người nghe hiểu được điều đó. Thiếu vốn từ, người nói sẽ gặp khó khăn khi diễn đạt. Muốn nói năng được trôi chảy và chính xác, chúng ta phải học cách nói. Trước hết là phải nắm chắc vốn từ mình đã có bằng cách phải nhớ được nghĩa của từ và cách sử dụng từ đó.

Khi nói, ta phải chọn từ cho thích hợp. Khi giao tiếp, ta không chỉ dùng từ, dùng câu mà còn dùng đến đoạn, có khi dùng cả văn bản để trao đổi ý tưởng với mọi người. Để giúp mọi người học nói được tốt, câu tục ngữ đã dùng hình ảnh học gói, học mở vừa cụ thể, vừa dễ hiểu. Muốn gói một món đồ, ta cần biết gói gì trước, gói gì sau, cũng như khi mở một món đồ, ta cần phải biết mở cái gì trước, mở cái gì sau. Vậy khi nói, ta cũng phải nên nghĩ xem nên nói điều gì trước, nói điều gì sau, luôn cân nhắc thận trọng, không nên bộp chộp, vội vàng.

Học gói, học mở thể hiện sự quan trọng trong giao tiếp dù tặng quà hay nhận quà chúng ta cũng phải thể hiện thái độ trân trọng thành kính, không phải muốn làm gì thì làm theo ý của chúng ta. Câu nói này thể hiện việc cần phải học tất cả mọi thứ trong cuộc sống từ những cái dễ nhất, tới cái khó hơn...

Trong hoàn cảnh nào thì câu tục ngữ "Học ăn, học nói, học gói, học mở" đều đúng trên mọi phương diện, nó là tình cảm là lời nhắn nhủ của ông cha ta tới con cháu của mình, làm gì cũng cần nhìn trước ngó sau, cần học tập để có thể ứng xử cho đúng mực.